

بررسی نقش میانجی‌گری معیار عدم نقدشوندگی در رابطه میان افشای اختیاری اطلاعات و ارزش شرکت

محمود نیک پسند^۱، علیرضا میرعرب بیگی^۲، اکبر سلامی^۳

^۱ دانشجوی دکترا مهندسی مالی واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران

^۲ استادیار گروه مدیریت، واحد علوم تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^۳ دانشجوی دکترا مهندسی مالی واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران

چکیده

در مبانی نظری مطرح شده که با افزایش سطح کیفی افشای اطلاعات عدم تقارن اطلاعات میان سرمایه‌گذاران و مدیران کاهش یافته و حجم معاملات افزایش یافته که این موضوع منجر به افزایش سطح ارزش شرکت خواهد شد. در این پژوهش با توجه مبانی نظری مطرح شده به دنبال این موضوع هستیم که آیا نقدشوندگی کانال و مسیری ایجاد می‌نماید که به واسطه آن افشای اختیاری اطلاعات بر ارزش شرکت اثرگذار می‌باشد یا خیر. نمونه آماری پژوهش شامل ۱۱۱ شرکت از شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در طی سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ می‌باشد. در این پژوهش برای اندازه‌گیری افشای اختیاری اطلاعات از مجموع سؤالاتی با ۶۰ ویژگی تشکیل شده است. آزمون فرضیه‌ها با بهره‌گیری از رگرسیون‌های چند متغیره و تحلیل داده‌های پانل صورت گرفته است. نتایج بیانگر رابطه معنادار میان افشای اختیاری اطلاعات با ارزش شرکت و نقدشوندگی می‌باشد و همچنین نتایج در فرضیه سوم بیانگر عدم نقش میانجی‌گری نقدشوندگی در رابطه میان متغیر پیش‌بین و ملاک می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: عدم نقدشوندگی، ارزش شرکت، افشای اختیاری.

مطالعات اقتصاد، مدیریت مالی و حسابداری

دوره ۴، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۷، صفحات ۱۷۳-۱۶۳